

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at undersøge i hvilket omfang isbjørne udgør en udfordring for fåre- og husdyrholderne erhverv, herunder hvordan udfordringen bør håndteres.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

(1. behandling)

I 2012 stillede jeg et § 37 spørgsmål om antallet af isbjørne, der kommer til Sydgrønland. Svaret indikerede, at der er tale om ca. 5 til højst 10 bjørne om året i gennemsnit. Tallene er lidt usikre, fordi det kun er nedlagte bjørne, der bliver talt.

En stor del af de bjørne, der kommer til Sydgrønland bliver nedlagt på den ene eller den anden måde. Problemet er bare, at fåreholderne ikke selv må nedlægge dyrene, de skal have fat i en erhvervsfanger med licens, eller en jagtbetjent.

Når man ser på antallet af bjørne er det en meget omstændelig proces for ganske få bjørne. Vi mener derfor fra Demokraterne, at man i stedet for udredninger og undersøgelser skal frigive jagten på isbjørne i Sydgrønland, når de er på land. De bjørne der så bliver skudt kan man fratække næste års kvote. Det ville være en pragmatisk løsning på problemet.

Med den begrundelse afviser vi derfor herværende forslag og indstiller til, at man i stedet ændrer på jagtloven, så det bliver nemmere at nedlægge bjørne, der er til fare for menneskeliv.